

Beretn. ang. De Forenede Nationers 12. plenarforsamling.

Et af Belgien fremsat resolutionsforslag, hvori plenarforsamlingen udtrykker håbet om, at medlemsstaterne vil afholde kurser

om kvinders retsstilling så hyppigt som muligt, blev enstemmigt vedtaget af plenarforsamlingen den 26. november 1957.

IX. Spørgsmål vedrørende ikke-selvstyrende områder og formynderskabsområder.

1. Formynderskabsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 13).

Drøftelserne i 4. udvalg af ovennævnte dagsordenspunkt indledtes med, at der fandt mundtlige høringer sted af 7 personer fra britisk og fransk Cameroon. De pågældende, som af de franske og britiske delegerede karakteriseredes som repræsenterende mindretal i de to områder, rettede en stærk kritik imod de administrerende magter, især Frankrig. Det anførtes således, at befolkningen i fransk Cameroon ikke var tilfreds med den nye franske statut for området og endvidere nærede bekymring for, at landets genforening ville komme i fare derved, at britisk Cameroon måske ville tilslutte sig Nigeria, når dette land i en nær fremtid opnåede selvstændighed. Der stilledes samtidig krav om gennemførelse af en politisk amnestilov i fransk Cameroon og fremsattes ønske om udsendelse af en særlig FN-mission til de to områder.

Den *britiske* delegerede afviste klagerne, for så vidt angår britisk Cameroon, og udtalte, at hans regering gentagne gange havde forsikret, at befolkningen i britisk Cameroon, når Nigeria blev selvstændigt, frit ville få lejlighed til at bestemme over sin egen fremtid. Også den *franske* delegerede imødegik klagerne. Der var i fransk Cameroon en regering valgt på grundlag af almindelig valgret. Der havde været uroligheder i visse dele af området, men den administrerende magt havde gjort alt for at opretholde normale tilstande. Han opfordrede klagerne til at støtte de indførte demokratiske institutioner og søge deres mål opnået ad denne vej. Med hensyn til en amnestilov havde en sådan allerede været udarbejdet, men var blevet stillet i bero på grund af urolighederne i slutningen af 1956.

I lighed med tidligere år blev de administrerende magter kritiseret af de kommunistiske stater. Fra anden side gav man ud-

tryk for anerkendelse af de skete fremskridt.

Drøftelserne i udvalget afsluttedes med en vedtagelse af en række resolutionsforslag, hvis hovedindhold gengives i det følgende:

Fra *dansk* side fremsattes et resolutionsforslag, ifølge hvilket plenarforsamlingen tager formynderskabsrådets beretning til efterretning. Resolutionsforslaget vedtoges enstemmigt af udvalget og blev bekræftet, ligeledes enstemmigt, af plenarforsamlingen den 13. december 1957.

Indien, Liberia og USA fremsatte et resolutionsforslag om økonomisk ophjælpning af Somaliland under italiensk administration under hensyn til de vanskeligheder af økonomisk art, dette land må forventes at stå over for, når det bliver selvstændigt i 1960. I resolutionsforslaget udtaler plenarforsamlingen, at det er for tidligt allerede nu at tage stilling til fremkomne forslag om spørgsmålets løsning, og formynderskabsrådet opfordres til i samråd med Italien og regeringen i Somaliland at fortsætte sine overvejelser af problemet og aflægge beretning til 13. plenarforsamling. Resolutionsforslaget vedtoges enstemmigt af udvalget og blev bekræftet, ligeledes enstemmigt, af plenarforsamlingen den 13. december 1957.

Af Ceylon, Tjsekoslovakiet og 6 andre lande fremsattes et resolutionsforslag vedrørende stipendieprogrammet inden for formynderskabsområderne, der lå på linje med den under 11. plenarforsamling vedtagne resolution (se beretningen om 11. plenarforsamling, spalterne 697-98) og er motiveret ved, at de af forskellige kommunistiske stater tilbødte stipendier kun udnyttedes i ringe grad. Forslaget tilsigter at lægge et pres på de administrerende stater med henblik på en udnyttelse af samtlige stipendier. Resolutionsforslaget vedtoges af udvalget med 59 stemmer (heriblandt Danmark, Norge og Sverige) mod en (Belgien), medens 6 (herunder Frankrig og Storbri-